

tiske Kamp blive. Jeg tror derfor ikke, at det vil være til nogen synderlig Nytte for Færøernes Lagting at faa en saadan Beføjelse som den, der her er foreslaaet. Jeg tænker mig derfor, at det vil være rigtigere ikke at gaa ind paa dette.

§ 5 foreskriver: „Regeringen skal forelægge Lagtinget til Betænkning alle Lovudkast, der vedrører Færøerne, førend saadanne som Lov sættes i Kraft paa Øerne. Tinget skal ogsaa være berettiget til at fremlægge Forslag til nye Love og andre offentlige Foranstaltninger samt til at indgive Besværing med Hensyn til Lovenes Overholdelse og de offentlige Indretningers Bestyrelse. Endelig skal dets Betænkning ogsaa være at indhente over andre Genstande, der kan anses for at være af indgribende Vigtighed for Landets Velstand, eller ved hvis Bedømmelse den Indsigt og Erfaring, der kan forudsættes hos det, i øvrigt anses af Vigtighed.“ § 16 lyder saaledes: „Sager, der fra Lagtinget sendes til Regeringen, men ikke fremmes som af Tinget foreslaaet, skal tilbagesendes Lagtinget inden næste ordentlige Samling, bilagt med alle de Oplysninger, som maatte være fremkommet efter, at Sagen forlod Lagtinget.“ Efter disse Forslag skal altsaa Lovgivningsmagten, hvis den ikke vedtager de af Lagtinget forelagte Lovforslag uforandret, atter forelægge Forslagene for Lagtinget. Dette kan jo medføre, at Sagerne trækker i Langdrag. Og selv om § 5 ikke er afgørende i denne Henseende, vil den i Forbindelse med § 16 kunne medføre, at der rejses Tvivl om, hvorvidt Lovgivningsmagten, altsaa Rigsdagen, har Kompetence til endeligt at afgøre en Sag. Thi denne skal jo altsaa sendes tilbage til Lagtinget, og hvis Lagtinget saa vedtager den med ubetydelige Ændringer og sender den tilbage igen, vil Lovgivningsmagten ikke have Myndighed til at afgøre Sagen. Jeg tror ikke, Rigsdagen vil gaa ind paa en saadan Ordning.

I § 15 foreslaas det, at „Lagtingets Formand har at tage Beslutning i de Sager, som ikke taaler at udsættes til Tingets ordentlige Samling og ikke er af den Vigtighed, at en overordentlig Samling derfor bør indkaldes; dog skal denne Myndighed indtil videre være overdraget Amtmanden med Hensyn til de kommunale Sager, ligesom denne skal være bemyndiget til at anvise Udgifter af de under Lagtinget sorterende Fonds og Kasser, dog Lagtingskassen undtagen, hvorved dog bør iagttages, at Lovens Forskrifter om de Udgifter, som skal afholdes af disse Fonds og Kasser, og

de nærmere Hovedregler, som af Lagtinget vedtages, ikke tilsidesættes.“ Her foreskrives altsaa, at Amtmanden, uagtet han ikke længere skal være Lagtingets Formand — hvad der vist kan være meget rigtigt —, skal have Myndighed indtil videre til at gøre Indberetning om de kommunale Sager til Ministeriet. Jeg synes, det er et mærkeligt Forhold, at en Amtmand, som ikke er Formand for Lagtinget, muligvis slet ikke er Medlem af Lagtinget, skal repræsentere det mellem Samlingerne, og det er noget, som han kun skal indtil videre. Jeg tror, det var rimeligt at overveje dette Spørgsmaal, indtil man dog kunde stille Forslag om en endelig Ordning.

Dette, at jeg havde forskellige Indvendinger mod det foreliggende Forslag, som jeg i øvrigt paa mange Punkter finder at man bør imødekomme, ligesom ogsaa, at der samtidig var vedtaget et stort Forslag om en Indkomstskat — som vi skal have til Behandling som næste Sag paa Dagsordenen, og til hvilket jeg maa stille mig paa samme Maade, at jeg vel kan ønske selve dets Hovedindhold fremmet, men har forskellige Indvendinger at gøre mod dets Affattelse —, bragte mig paa den Tanke, at man burde underkaste Forslaget til Lagtingslov og Forslaget om en Indkomstskat en Kommissionsbehandling, saaledes at nogle Færinger traadte sammen i en Kommission med nogle Embedsmænd, som var særlig indsigtsfulde i disse Lovgivningsmaterier, maaske ogsaa nogle Rigsdagsmænd, for at Forslagene kunde faa en saadan Affattelse, at en Minister kunde forelægge dem for Rigsdagen med det Ønske, at de skulde vedtages uforandret — og det maa jo være enhver Ministers Pligt at udarbejde de Forslag, han skal forelægge Rigsdagen, saaledes, at han kan anbefale dem til Vedtagelse uforandret. Jeg skrev derfor under 4. Juli 1919 til Lagtinget, at „intet af disse Forslag — det er altsaa Lagtingsforslaget og det flere Gange nævnte Forslag til Indkomstskat — i den foreliggende Affattelse egner sig til Ophøjelse til Lov. Ministeriet er imidlertid ikke uvilligt til at yde sin Medvirkning til Ændringer i de Lovbestemmelser, der nu gælder herom, men man maa anse det for rettest, at disse Spørgsmaal, der er af en særlig indviklet og vanskelig Beskaffenhed og af vidtgaaende Betydning, drøftes i en af Ministeriet nedsat Kommission, og man anmoder derfor Amtet om at rette Opfordring til Lagtinget om at udpege nogle Medlemmer til at indtræde i en saadan Kommission.“ Det var altsaa mit Ønske at faa denne Sag frem paa en saglig betryg-